

TESTIMONY ID: 28

AGE: 25

AGE RANGE: 21-25

GENDER: f

MARITAL STATUS: single

REGION: Donetsk region

OCCUPATION STATUS: Occupied (as of the time of writing)

FORCIBLY DISPLACED: yes

EDUCATION: Higher education (Expert, Master)

DATE OF TESTIMONY: 2022-05-24

DATE RANGE: 2022 Spring

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

The war in Donbass has been going on since 2014. It was then in January that I survived the first shelling of the city of [CITY]. Houses exploded in front of my eyes. That morning, I was supposed to go to music school, but I fell asleep, that was the area where they fired. My parents and I were forced to move to another city for a while, but then returned to our home. [CITY] was defended, but for 8 years my ears got used to the sound of gunshots. As the war approached in 2022, I basically understood what to expect and was very worried, while others said it could not be. When Russia recognized the territory of the People's Republic of Luhansk in February, I cried because [CITY], which is part of the Donetsk region, was even more threatened than I thought. I understood that military action was inevitable there and I was very afraid for my family. The war started on February 24, the road to Poland was very long and difficult, I was in a bus for 2 days under the open air, under the sound of sirens and gunshots. There were thoughts that I would not get there and in my mind I said goodbye to life. I allowed myself to cry only the next day, after arriving in Poland, when I was left alone in the room. Looking at the photos of the mass graves and the growing number of dead, I realized that these may be people I know. And I did not expect that the war would take away my father. The ruined house was not as frightening as the fear of losing a loved one. The person I look like is like 2 drops of water, both externally and internally. I still can't believe it won't be in my life anymore. My grandparents are still in town. For which my heart also hurts. I do not have a very large family. And to lose them is like losing a part of yourself.

НОМЕР СВИДЧЕННЯ: 28

ВІК: 25

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 21-25

СТАТЬ: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: самотній/я

ОБЛАСТЬ: Донецька область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ:
Окуповані на момент написання

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: так

ОСВІТА: вища повна (спеціаліст, магістр)

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-05-24

Проміжок часу: 2022 Весна

ОПИШІТЬ СВІЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Війна на Донбасі йде з 2014 року. Саме тоді в січні я пережила перший обстріл міста [МІСТО]. На моїх очах вибухали будинки. Того ранку, я мала була йти у музичну школу, але проспала, саме той район обстріляли. Ми з батьками були вимушені переїхати до іншого міста на деякий час, але потім все ж таки повернулися до рідного дому. [МІСТО] відстояли, але протягом 8-ми років мої вуха звикли до звуків пострілів. Коли війна наближалася у 2022-му році, я в принципі розуміла чого очікувати й дуже переживала, а інші говорили, що цього не може бути. Коли в лютому Росія визнала територію ЛДНР я плакала, тому що [МІСТО], який входить у Донецьку область опинився ще під більшою загрозою, чим мені здавалося. Я розуміла, що військові дії там неминучі й дуже боялась за рідних. 24-го лютого почалася війна, дорога була до Польщі дуже довгою та важкою, я їхала в автобусі 2 дні, просто неба, під звуки сирен та пострілів. Були думки, що я не доїду і подумки я вже прощалася з життям. Заплакати я дозволила собі лише на наступний день, після приїзду до Польщі, коли лишилася в кімнаті сама. Дивлячись на фото братських могил та число загиблих, що росте, я розуміла, що це можуть бути люди, яких я знаю. І я ніяк не очікувала, що війна забере у мене рідного батька. Зруйнований будинок не так лякав, як страх втратити рідну людину. Людину, на яку я схожа, немов 2 краплини води, як зовнішньо, так і внутрішньо. Досі не можу повірити в те, що його не буде більше в моєму житті. В місті все ще залишаються мої бабуся та дідусь. За яких в мене також болить серце. В мене не дуже велика родина. І лишитись їх це немов втратити частину себе.

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.

